

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 196

De dagen van God op aarde

In het Woord van God is geschreven dat er een tijd was waarin God op aarde was in de gestalte van een mens. 'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond' is het duidelijke getuigenis van de apostel Johannes hierover. 'Hij heeft Zichzelf ontledigd, en heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen, en is aan de mensen gelijk geworden' (Fil. 2:7) is de uitspraak hierover van Paulus. We laten de moeilijkheden die ontstaan als we deze waarheden proberen te begrijpen even voor wat ze zijn, omdat we beseffen dat 'niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader, en wie de Vader is, dan de Zoon, en wie de Zoon het wil openbaren' (Luc. 10:22). Aangezien dus deze onuitsprekelijke waarheden zijn uitgesproken door Johannes en Paulus voor ons geloof, antwoorden we door te zeggen: dit geloven we en we nemen dat op in onze gedachten over God.

De godvrezende mensen in Israël 'tijdens zijn dagen in het vlees' (Hebr. 5:7), mensen die 'de tekenen der tijden' onderscheidden, wisten heel goed dat zij leefden in de dagen van de Zoon van God op aarde. Deze verschijning op aarde van Gods Gezalfde, de Christus, was geprofeteerd en werd al lange tijd verwacht. Bepaalde duidelijke tekenen getuigden van de werkelijkheid van Gods Zoon op aarde. Om de woorden van de Heer aan te halen: 'indien Ik de werken mijns Vaders niet doe, gelooft Mij niet, doch indien Ik ze doe en gij Mij toch niet gelooft, gelooft dan de werken, opdat gij weten en erkennen moogt, dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader' (Joh. 10:37,38).

In Israël bestond de onjuiste opvatting dat als de Messias (Christus) zou verschijnen als mens op aarde, Hij 'gedurende een aion' zou blijven

(Joh. 12:34). De uitdrukking ‘de aïoon’ wordt toegepast op het koninkrijk van God op aarde (zie *Seed & Bread* 128 voor de reden waarom het koninkrijk zo genoemd wordt). Zij dwaalden echter in hun veronderstelling dat als Hij zou verschijnen, Zijn bezoek een permanente aanwezigheid zou worden. Deze gedachte kwam voort uit hun verlangen en uit een vrome wens, aangezien er duidelijke hints in het Oude Testament waren dat Hij zou komen, Zijn werk zou doen en vervolgens weer zou vertrekken. David zei: ‘dan moge de vergadering der natiën U omringen; keer weder boven haar naar den hoge’ (Ps. 7:8).

De Heer heeft duidelijk gemaakt dat Hij zou terugkeren naar Zijn troon in de hemel met de woorden: ‘het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden’ (Joh. 16:7). Dus met de Heer op Zijn troon (zetel van heerschappij), die in de hemelen gevestigd is, (Ps. 103:19) en de Parakleet op alle plaatsen en in ieder persoon op aarde (Joël 2:28), zal er een communicatienetwerk zijn gevestigd dat één van de grondslagen zal zijn van het koninkrijk van God. God kan in Christus spreken in de hemel en Zijn woord zal door ieder mens op aarde worden gehoord, individueel en persoonlijk. Of Hij kan spreken, als Hij dat wil, met een enkel mens op aarde. Dat verklaart waarom ‘wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, uw oren achter u het woord zullen horen: Dit is de weg, wandelt daarop’ (Jes. 30:21). Hadden alle mensen maar zulke aanwijzingen in deze tijd. “Uw koninkrijk kome.”

Het onderwerp van het Oude Testament was en is de komst van een tijd van goddelijke heerschappij op de aarde. Abraham zag (onderscheidde) deze dag en verheugde zich daarin (Joh. 8:56). De heilige literatuur staat vanaf Genesis tot en met Maleachi vol beloften van de grote zegeningen die werkelijkheid zullen worden op de dag dat Gods heerschappij op aarde zal zijn. ‘Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert (een volwassen mannelijk hert) en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe’ (Jes. 35:3-6).

Maar na dit alles zal er nog een andere dag komen – een tijd die zo prachtig is, dat daaraan uitdrukking te geven het menselijk vermogen te boven gaat. Het feit van deze schitterende tijd was bekend bij de Oudtestamentische heiligen, hoewel ze ons daarover erg weinig hebben verteld. ‘Tot *OLAM* en verder’ is zo ongeveer het meeste wat het Oude Testament zegt over de heerlijke tijd die volgt op Gods heerschappij over de aarde.

Het Hebreeuwse *OLAM* duidt op de tijd van Gods heerschappij en *AD* op de tijd daarna. In Deuteronomium 11:21 staat echter een intrigerende tekst, waar de Statenvertaling spreekt over 'de dagen des hemels op de aarde.' Bij het lezen daarvan komt in de onderzoekende geest direct de vraag op wat er bedoeld wordt met het woord *hemel* in deze tekst.

Wat dat betreft bestaan er talloze opvattingen, maar daarin wordt in de regel het woord opgevat als de 'hemelse omstandigheden' die ooit kenmerkend zullen zijn voor deze planeet die ons thuis is. 'Welke andere betekenis kan het hebben dan dit?' vroeg een leergierige student me. We raken evenwel veel van de waarheid kwijt als we van 'hemel' iets maken als 'hemelse omstandigheden.'

Sommige mensen hebben geprobeerd deze tekst opnieuw te vertalen en te laten zeggen: 'als de dagen van de hemelen boven de aarde zijn,' wat ons zou moeten zeggen 'zo lang als de hemelen blijven bestaan.' Dat is echter helemaal geen vertalen, maar eenvoudig de tekst herschrijven in de hoop daarmee een moeilijkheid uit de weg te gaan.

Het Hebreeuwse woord voor 'hemel' in deze tekst (*SHAMAYIM*) staat in het meervoud en er is een bepaald lidwoord voor gezet. Wanneer we het gedeelte lezen waarin Daniël 4:17,25,26 en 32 voorkomt, zullen we duidelijk zien dat de woorden 'de Allerhoogste' en de woorden 'de hemelen' onderling uitwisselbaar zijn gebruikt in verband met hetzelfde verheven Wezen, aangezien beide uitdrukkingen beschrijvende titels zijn van God.

Dat het woord 'hemelen' op veel plaatsen in de Bijbel gebruikt is als synoniem voor God is een feit dat erkend moet worden door allen die eerlijk over deze zaak hebben nagedacht. 'Recht snijden van het Woord der Waarheid' bestaat ook voor een deel ook uit het ontdekken wanneer het woord 'hemel' in de Schrift een plaats aanduidt en wanneer het een aanduiding is voor God. Het is moeilijk Lucas 15:18 te lezen en niet te beseffen dat het woord 'hemel' daar gebruikt is voor God.

Na zorgvuldige overweging ben ik tot de overtuiging gekomen dat het woord 'hemel' in Deuteronomium 11:21 ook een synoniem is voor God en dat Mozes wist van en sprak over 'de dagen van God op aarde.' Dit concept moest dus bekend zijn bij andere godvrezende mensen in Israël die zijn woorden hoorden die hij toen uitsprak. En hoewel het misschien de enige directe uitspraak is die in het Oude Testament gevonden kan worden over die periode, komt het plotseling weer tevoorschijn in het Nieuwe Testament waar veel aanvullende waarheid daarover bekend wordt gemaakt.

We moeten goed beseffen dat deze 'dag van God op de aarde' niet slaat op de 33 jaar van Bethlehem tot de hemelvaart. Deze jaren zijn de

dagen van de Zoon des mensen. Ook heeft het geen betrekking op de periode vanaf de overname van de heerschappij tot de wederkomst. Dat zijn de dagen van Gods heerschappij, de dagen dat Hij de aarde regeert vanuit de hemel. Want hoe geweldig en heerlijk de omstandigheden ook zijn in het koninkrijk van God, zij worden opgevolgd door een nog veel heerlijker periode, die volgens de Schrift duizend jaar zal duren en die gekenmerkt wordt door de persoonlijke aanwezigheid van de verheerlijkte Christus.

Het Oude Testament staat letterlijk vol waarheid over het koninkrijk van God, een periode waarin God deze aarde zal regeren. Drieëndertig jaar na de dood van Christus zien we dat Paulus het koninkrijk van God verklaart en uitlegt aan de hand van de wet van Mozes en de profeten. De twaalf discipelen beschikten over deze kennis en in Zijn drie jaar durende bediening aan hen heeft de Heer hun vele dingen over het komende koninkrijk duidelijk gemaakt. Toen echter de dagen van de Zoon des mensen op aarde tot een einde kwamen, kwamen Zijn discipelen vertrouwelijk bij Hem en stelden Hem een vraag over de verre toekomst, over dingen die zouden volgen op de lange periode van Zijn heerschappij vanuit de hemel. Dat was een ter zake doende vraag, aangezien zij tijdens het koninkrijk van God op twaalf tronen zouden zitten om de twaalf stammen van Israël te richten.

De vraag die zij stelden luidde: 'zeg ons wanneer zal dat geschieden,' waarmee zij duidelijk maakten dat zij wilden weten 'wat het teken is van uw komst en van de voleinding der wereld?' (Matt. 24:3). Maar het is merkwaardig dat zij een vraag stelden over Zijn komst terwijl zij voor Hem stonden en Hij op dat moment bij hen aanwezig was.

Als we het Grieks van dit gedeelte nader beschouwen, vinden we daar drie heel belangrijke woorden: *PAROUSIA*, *SUNTELEIA* en *AIOON*. Het eerste woord betekent niet 'komst,' het tweede woord betekent niet 'einde' en het laatste woord betekent niet 'wereld.' Er is niettemin een verwarrend allegaartje van opvattingen gebaseerd op deze foutieve vertalingen.

Het woord *PAROUSIA* staat voor het eerst in dit hoofdstuk, waar het vier maal voorkomt (verzen 3, 27, 37 en 39). De elementen waaruit het samengesteld is, verkondigen luid en duidelijk de ware betekenis, dat zijn: *PARA*, dat 'met' betekent en *OUSIA* dat 'zijn,' 'samen zijn met,' 'persoonlijke aanwezigheid' betekent wanneer het gebruikt wordt in verband met personen, en een feitelijke aanwezigheid wanneer het gebruikt wordt in verband met dingen (zie *Seed & Bread*, 24 en 25).

Dit woord spreekt van de indrukwekkende persoonlijke aanwezigheid van de Zoon die zo volledig het karakter van God openbaart dat er met recht gesproken kan worden van de dagen van God op aarde.

De uitdrukking 'de aioon' (*TOU AIONIOS*) is ook een beschrijvende titel van het koninkrijk van God, omdat alles, zonder enige uitzondering, dat kenmerkend is voor die tijd, gebaseerd is op de uitstroom van God (zie *Seed & Bread*, 55). De voltooiing van de koninkrijks-aiion zal de persoonlijke aanwezigheid zijn en die zal duizend jaar duren. Dat is de tijd die door mensen 'het Millennium' wordt genoemd, maar dat zegt alleen wat over de duur ervan. Het woord *PAROUSIA* vertelt ons over het meest belangrijke feit dat bepalend is voor het karakter van die heerlijke tijd, namelijk de persoonlijke aanwezigheid van Jezus Christus als God.

Binnen het christendom zijn veel mensen die als amillennialisten worden aangeduid. Het voorvoegsel 'a' in dit woord geeft aan dat er geen duizend jaar van Gods aanwezigheid op aarde zal zijn, zoals *atheïst* betekent 'geen God.'

In een volgend nummer zullen we ingaan op de vele pogingen die zijn gedaan om het koninkrijk van God en de duizend jaar van Zijn persoonlijke aanwezigheid buiten de theologie van mensen te houden.